

		Бар. по раздѣ. фран.	Термом. Реомюра.	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
31 Дня.	У ш р о.	27 дюй. 9 0 лин.	+ 6,6	СЗ. слабый.	Ясно, близь гориз. тонкой туманъ
	По полудни.	27 — 8,5 —	+ 16,0	— —	Тонкія облака.
	Вечеръ.	27 — 8,2 —	+ 11,8	— —	Облака.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

I Оświadczenie.

1. Excerpt z protokołu potocznego Sądu Powiatowego Stuckiego w dacie poniżej zapisanego oświadczenia, a w roku teraźniejszym tysiąc osmset trzydziestym siódmym miesiąca Maja trzeciego dnia, skutkiem podanej prośby i za oną nastącej rezolucyi pod pieczęcią Urzędową, tegoż Sądu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku tysiąc osmset trzydziestego siódmego, Maja pierwszego dnia. Oświadczenie odpowiednie zanosi się przed Sądem Powiatowym Stuckim w imieniu WJPani Józefa z Wirionów Piławskiej przeciwko JW. Janowi Wirionowi Podkomorzemu Grodzieńskiemu bratu, i przeciwko oświadczeniu tegoż w dodatku Kuryera Litewskiego tyjąc osmset trzydziestego szóstego Apryla trzynastego folio czterysta dwadzieścia dziewięć umieszczonemu, w następnęj treści: iż obżałowany brat lubo dotknięty nie odżałowaną stratą zeszłego s. p. brata Alexandra Wiriona; jakowa strata również i żałująca jako siostrę dotyka, jednak przedsiębiorąc burzyć ostatni jego wolę testamentową tysiąc osmset trzydziestego drugiego roku Czerwca drugiego w Warszawie uczynioną, a tegoż roku Augusta drugiego w Trybunale Cywilnym województwa Mazowieckiego zeznaną, w roku zaś tysiącnym osmset trzydziestym trzecim, Junii 9 w Sądzie Izby Cywilnej Mińskiej aktywowaną, zadaje nie przyjmując pamięć naysprawiedliwszym i z prawami zgodnym tegoż zeszłego brata czynnościom; do czynienia takowej dyspozycyi testamentowej nikt z legataryuszów, a szczególnie z familii nie mógł się przyłążyć, jako nie znajdujący się w ówem miejscu przez czas tego choroby i zgonu, a jakowa z przewidzeniem robiona nosząc wszelką formalność prawmi przepisaną, nie może w żadnym punkcie objętości ulegać; o czém manifest legataryuszów w gazetach umieszczony obszerniej opisał. Żałująca tylko ma zamiar odnieść się do okoliczności uszczuplenia funduszu w dziale familijnym, przez nieokazanie aktualnego stanu majątku ocyzytego poniesionych, których wynagrodzenia własnie było powodem zeszłemu bratu Alexandrowi do uczynienia na rzecz żałującej i jej nieletniego syna Ignacego Piławskiego pewnego przeznaczenia, aktualnej należności żałującej nie przychożącego; czego dowodzą wyrazy na początku testamentu umieszczone: „Ze względu od wielu miesięcy chorą, nie widząc polepszenia mojej słabości, sądzę być potrzebnem tak dla mojej spokojności własnej, jak dla wymiaru słuszności, uczynić wezbrane rozporządzenie etc.“ Straty zaś żałującej dellatorki po krótko się wyjaśniają. Zeszły s. p. Karol Józef Wirion Nadworny Sowiećnik Doktor Medycyny czyniąc ostatnie rozporządzenie swego funduszu w roku tysiąc osmset siedemnastym, Oktobra piątego, który, podług opisania po śmierci jego uczynionego oprócz kosztowney ruchomości i rozmaitych zapasów, składając się z summ pewnych, tak na zastawnych majątkach, jako też i na obligacjach u różnych osób znajdujących się, ogólnie czerw. zł. trzydzieście pięć tysięcy, sto dwadzieścia trzy, i w srebrowej monetcie rub i dwa kopiejek osmdziesiąt cztery tryczwartych wynoszących, po wyposażeniu pod życiem swoim swej starszej córki Moniki z Wirionów wprzód Laskowiczowej, a w powtórnym zamężciu Półkownikowej Świeżyńskiej, której d stało się sto tysięcy zł. w gotowej summie, a na wyprawę złotych szesnaście tysięcy, potwierdziwszy dla żony swojej JW. Katarzyny z Dziekońskich Wirionowej Sowiećnikowej a matki żałującej, i jej rodzeństwa dożywocie na majątku Bychowaszczynie, i zapisawszy dwa tysiące czer. zł., jeden jej własny, a drugi darem; dla swojego zaś potomstwa przeznaczył na fundusz stały, jako to: obżałowanemu Podkomorzemu Wirionowi przez uwagę że się miał trudzić całym funduszem i losem swego rodzeństwa zł. dwieście tysięcy, zszłemu Alexandrowi Wirionowi złotych sto tysięcy, i żałującej dellatorce złotych sto tysięcy na posag oraz na wyprawę podobnie jak córce swojej starszej zł. szesnaście tysięcy, dla sług zaś swoich stosowne do zasług dary poczynił, resztę zaś od takowego rozporządzenia pozostałego funduszu zastrzegł: aby na równe części pomiędzy jego wszystkich czworo dzieci nie wyłączając i wyposażonej Laskowiczowej rozdzielonym został. Po śmierci zeszłego oycy cały powyższy zpaćnio-

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

ny fundusz obżałowany brat Jan zajmwszy w swe urządzenie, lubo był obowiązanym prawny siódmy procent żałującej siostrze wypłacać, płacił tylko czwartą. Agdy żałująca uczyniła determinacją wstąpienia w zamęście, i domagała się zabezpieczenia swojego posagu na stały fundusz przeznaczony, oraz szesnastu tysięcy zł. wyprawnych, i procentów zaległych; wów zas obżałowany brat Jan Wirion przedstawił: że jakoby masa tak wielka funduszu po oycu pozostałych przez rozmaite koleje znacznie uszczuploną została; że jeżeliby żałująca dellatorka swoje przeznaczenie otrzymała, scheda brata młodszego zeszłego Alexandra musiałaby uciepieć, która wedle wyrazów testamentu oycowskiego nic em zmniejszoną bydź nie powinna, choćby nawet dalsze rodzeństwo swoich wydziałów nie otrzymało. Na takowe przedstawienie żałująca, jako siostra, bratu zawierzyła, na summie sto tysięcy zł. w obligacjach danej przestała, zrzekając się summy w prawny szesnastu tysięcy złotych, oraz procentów zaległych, nakoniec tej należności, jaka sprawiedliwie dla żałującej wypadała z działu funduszu pozostałego od wyrownania sched na cztery części rozzielić się powinno. Aż później w lat kilka pokazała się przy wydzeleniu młodszego brata Alexandra różnica co do ilości pozostałego funduszu po s. p. oycu naszym, a to z dokumentu w roku tysiąc osmset dwudziestym ósmym Marca 28 dnia z bratem młodszym Alexandrem uczynionego i tegoż roku Maja 2 go dnia w Mińskiej Izbie Cywilnej przyznanego, z którego sam obżałowany brat Jan wyświadczył, że temuż Janowi wynagrodzonemu w schedzie przez ojca przeznaczony za wszystkie trudy w obrócić całą masą funduszu poniesione, dostały się miennie ceniąc schedy z exdywizyw otrzymane, wespół z summami naysprawiedliwszymi na zł. dwieście czterdzieści dziewięć tysięcy czterysta czterdzieście, i dusz r-wi-zyznych włościańskich ośm z całą siermienskością i do tego jeszcze dalsze fundusze oycowskie jeźliby się okazały działem nie zajęte. A dla brata młodszego w miejscu summy przeznaczony zł. sto tysięcy, mniejszy aniżeli było przeznaczenie żałującej na sto szesnaście tysięcy wynoszące, dostało się złotych sto dwięćdziesiąt dwa tysiące, dwieście czterdzieście trzy, groszy pięćnaście jedna ósmych; lecz i w tém uważi nie pełność swej schedy młodszy brat, bo wkrótce dział takowy tysiąc osmset dwudziestego dziewiętego zamifestował. Udzielnie tymże działem zapewnióm zostało, w skutek woli testamentowej zeszłego oycy co do rozdzielenia reszty pozostałych funduszu na rzecz potomstwa siostry żałującej Laskowiczowej, później Świeżyńskiej zł. trzydzieści siedm tysięcy czterysta czternaście i trzy czwartych. Tak znaczne uszczuplenie funduszu żałującej dellatorki, przez obżałowanego brata Jana Wiriona, gdy się okazało w transakcyi między braćmi zawartej, lubo żałująca dellatorka, jak z wyrazów dokumentu swego wydziałającego sto tysięcy zł. z obżałowanym bratem postanowionego widzieć można, dla tego tylko zmuszoną była zaprzestać na stu tysiącach zł., że obżałowany przedstawił za realne uszczuplenie funduszu oycowskich; z powodu jakowego uszczuplenia, aby część młodszego brata niecierpiła uszczerbku, na ten dział omylny zezwoliła; a w ówczas lubo miała słuszne powody iść o prawne wyrównanie dla siebie oycowskiego przeznaczenia, lecz stosunki rodzeństwa i nie życzenie z prowadzenia niesnasek wstrzymały od tego; jednak uczucie żalu ze strat poniesionych w sobie ukrywała; spodziewając się od braci tak sprawiedliwego w przyszłości wynagrodzenia. Znając to dostatecznie zeszły s. p. brat Alexander Wirion, że dla ocaczenia jego wydziału żałująca stratę takową poniosła, w tém przekonaniu rządząc się słusnością aby i przy zgonie uczynić każdemu sprawiedliwe wynagrodzenie, przeznaczył dla żałującej zł. trzydzieści siedm tysięcy, czterysta czternaście, to jest: równą ilość, jaka wedle działu z obżałowanym bratem przeznaczoną z stała dla potomstwa żałującej siostry Laskowiczowej secundo voto Świeżyńskiej. Udzielnie zaś dla syna żałującej dellatorki nieletniego Ignacego Piławskiego zł. dwadzieścia cztery tysiące, dziewięćset czterdzieści dwa, groszy dwadzieścia, i dalsze przeznaczenie podług swej chęci poczynił. Taki wymiar słusz-

ności uważanym jest, przez obżałowanego Podkomorze-
go Wiriona za krok sprawiedliwości i prawu przeciwny,
dla tego szczególnie, że jakoby zapomniał o matce ma-
jącej najlepsze ubezpieczenie, i bracie dobrze uposa-
żonym z woli oycy, i lepiej jeszcze wychodzącym na
uczynionych działach z rodzeństwem; i takową swą nie
właściwą pretensją obnieszony manifestem w Gazetach
Kuryera Litewskiego, pozwem przed Sąd Powiatowy
Słucki po legatoryuszów wyniesionym spokojność fam-
ilią przerwiał. Żalująca więc usprawiedliwiająca się
przed publicznością i w celu odparcia takowych dążeń
odwoływa się do remanifestu w imieniu legatoryuszów
w dodatku do Kuryera Litewskiego umieszczonego, i
oświadcza się razem z opieką nieletniego syna Ignace-
go Pilawskiego, że testament zeszłego Alexandra Wi-
riona będąc zrobionym w stolicy praw Królestwa Pol-
skiego przy prawnych świadkach, i przy wezwaniu pu-
blicznego urzędnika, przy zachowaniu wszelkiej for-
malności według ustaw tego kraju, nie może podpadać
najmniejszej wątpliwości, i że takowyż testament sto-
sownie do praw i ukazów na Gubernię zachodnie roz-
ciągających się, a mianowicie: ukazu tysiąc osiemset trzy-
dziestego pierwszego, dnia pierwszego Października §
40 w Carskim Siele wydanego jest sporządzony, i w cza-
sie właściwym do akt tej Gubernii gdzie summowany
fundusz leży został wprowadzonym. Że zeszły Alexan-
der mając swój fundusz w summach zastawnych i obli-
gowych miał prawo onemi się rozrządzić przez dys-
pozycję testamentową, z mocy praw statutu Litewskie-
go jakowe tylko imiona oyczyste i macierzyste, to jest:
nieruchome ziemne majątki od rozporządzenia testamen-
towego wyłączają. Że pretensya obżałowanego brata o
trzytętną dzierżawę majątku Buchowszczyzny po usta-
łem dożywociu nayukochańszej matki naszej prawem
zastawno-dożywotniem przez zeszłego Xięcia Dominika
Radziwiłła dla successorów zapewnioną, również żad-
ney słuszności w sobie nie ma, albowiem z wyrazu
działu takowej trzech letniej possessyi, zeszły Alexan-
der Wirion był właścicielem, i oną wespół z summą
zastawną samo przez się rozporządził. Że nieważność
testamentowej dyspozycyi zeszłego brata Alexandra nie
może być uważaną z powodu nie uczynienia udziału
obżałowanemu i matce, albowiem uważał że przy robie-
niu działu z bratem nie miał summę matka sposobem da-
ru odstąpiła na rzecz obżałowanego, przez co się dowo-
dzi, że mając intraty dożywocie z majątku do wygodne-
go utrzymania się dalszych funduszów, zgoła nie jest
potrzebną, a obżałowany przez układy poprzednie z bra-
tem i siostrą z przeznaczenia oycowskiego kompletny
złożył fundusz, więc życzeniem było zeszłego Alexan-
dra, jak się rzekło, wynagrodzić uszczuplenie schodź
przeznaczonych testamentem s. p. oycy naszego i wespół
krewnych fundusze matki posiadających: do czego z mo-
cy ustaw miał prawo. Gdy więc wszystkie zarzuty ob-
żałowanego, są takiego rodzaju, że oznaczają nie słusz-
ność pretensyi, przeto żalująca wespół z prawną opieką
nieletniego syna przeciwko obżałowanemu Podkomorze-
mu Wirionowi manifestując się i protestując, oświadcza,
że znając prawosć swojego, i swego nieletniego syna
interesem, stać będzie w każdej jurydyce, w obronie
tego. I takowe oświadczenie podpisuje: ut go oświadcze-
nia w protokóle podpis Aaktorki takowy: Józefa
Pilawska.

Zasiadający Dobkowski.
Za Sekretarza W. Hrehorowicz.
Powityczyk Bołtuć. (640)

1 Oświadczenie imieniem Urodz. Jana Piłsud-
skiego b. Podkomorze-
go ptu Telsz. czyni się w rzeczy
i okoliczności następney: że po zeszłym s. p. Wincen-
tym Piłsudskim b. Podkomorzym ptu Telszew. oycu
swoim, oświadcza się osięgając dobra Sugaudzie
w ptcie Telszewskim położone, znalazł znaczne de-
bita na tychże dobrach antecessorskie i różne opar-
te, do zaspokojenia których żałcy nieznajduje inne-
go środka jak przez jednoczasowy rozrachunek w ex-
dywizyi, albo przez wyprzedaż majątku i przyjęcie
pieniędzy w proporcją długu hipotekowanego na tych-
że dobrach. W tym celu zaacytował kredytorow i
pretensorow przed Sąd Powiatowy Telszewski i nie-
którzy kredytorowie dla uniknienia od expensow ze
sprawy Konkursowey wynikających przystąpili już
do układow; o czym gdyby wszystkim mogącym mieć
sprawiedliwe i prawne kredyty wiadomym było żał-
cy przez niniejszą odezwę uprasza na dzień pier-
wszy Miesiąca Junii roku tegoż 1837 ku zaawieniu
się, z dowodami do Miasta Powiatowego Telszew-

skiego, gdyż w tym czasie żałcy życzy ukończyć ob-
liczenie się z Kredytorami i żądać będzie za wyniesio-
nemi pozwami zapisania u Sądu amissy na nieia-
wiających się. Dat 1837 Maja 21 dnia.

Jan Piłsudski b. Podkomorzy ptu Telszew.

Roku 1837 Maja 22 dnia. Sąd Powiatowy Telszew.
stosownie do rezolucyi w żurnale zapisaney względnie
dopełnienia awizacyi takowe oświadczenia przysyła
do Redakcyi. Konnotuje.

Sędzia Powiatowy Giedgowd.
Assesor Milanowski.
Assesor Stupin.

Za Sekretarza Wincenty Lewgowd. (630)

1. Roku 1837 Maja 29 dnia. Niżej podpisany
zawiadamiam interesowane w następnym przedmio-
cie strony: iż w roku niniejszym kupilem od JW.
Wincen-
go Lesniewskiego b. Deputata Dworzanstwa
Gubernii Witebskiej i Kawalera majątność Wielkie
Krynki czyli Terespol z folwarkiem małe Krynki w
gubernii Witebskiej w powiecie Dryzińskim poło-
żoną; wzywam przeto wszelkiego rodzaju pretensio-
rów jakikolwiek stosunek z majątnością wspomnio-
ną mieć mogących, ażeby raczyli w terminie prawem
zakreślonym zgłosić się do majątku mojego mieszkal-
nego Orzechowna, w gubernii Witebskiej w powiecie
Lepelskim leżącego, z dowodami legalnemi dla sto-
sownego ułożenia się; w przeciwnym bowiem razie
sami sobie winę przemilczenia, a z kolei i amissy prze-
pisać będą musieli.

Mikołaj Hrebniński b. Marszałek powiatu Lepel-
skiego i Kawaler. (639)

W roku przeszłym do Dodatku Kuryera Litew-
skiego podałem był moje ostrzeżenie, względem dozna-
wanych od Ignacego Kruhlika osobistych krzywd,
i poszukiwaney na nim należności, z tem, iżby nikt
z nim w żadne umowy nie wchodził, i należności je-
śliby kto miał pieniądze dla pewności poszukiwania,
nie oddawał. Teraz powtarzając takowe, przyłączam
niżej świadectwo, przekonujące o prowadzeniu się
Kruhlika, i za poniesione szkody sprawiedliwe moje
poszukiwanie.

„W żurnale Oszmiańskiego Powiatowego Sądu 1837
roku Kwietnia 29 dnia zapisano, S t u c h a 11: prośbę
Dworzanina Konstantego Baranewicza, plenipotensia
Adwokata Michała Pławskiego dnia dzisiejszego poda-
ną, w której wyraża: że potrzebne jest kredytorowi jego
świadectwo tego Sądu w tém: że Dworzanin Ignacy
Kruhlik, w sprawie o przyczynieniu ciężkich ran z za-
miarem odjęcia życia Xiędzu Mikołajowi Wasilew-
skiemu zostaje pod dozorem Policji, z tém też składaj-
jąc dwa arkusze pięć dziesięciu kopijek waloru pa-
piero prosi niniejszego Sądu takowe świadectwo wy-
dać. R o z k a z a 11: przychylając się do prośby pleni-
potensia Dworzanina Baranewicza i po uczynionej spr-
awce poświadczywszy, że rzeczywiście Dworzanin Kru-
hlik, w sprawie z Xiędzem Wasilewskim o domierze-
niu m. krzywd i zadaniu rany, znajduje się na poręce
i pod dozorem Policji wydać z tego artykułu żurnalu
kopią, Protokół za należnym podpisem PP. Zasiada-
jących i zatwierdzeniem Sekretarza. (Zgodno:) Sekre-
tarz Wołczaski.

1837 roku Kwietnia 30. Wedle Ukazu JEGO IMPE-
RATORSKIEY MOŚCI i następnay w tym Sądzie rez-
olucyi, wydana ta kopia prośzącemu Adwokatowi Micha-
łowi Pławskiemu za należnym podpisem i przytoże-
niem skarbowey pieczęci. (Podpisali) Ptgo Sądu Asse-
sor J. Jankowski.

(M. P.) Sekretarz Wołczaski.,
Pleban Mikołajewskiej Parafii Mikołaj Wa-
silewski. (549)

VIII. Wyjeżdżające za granicę.

1 Wyjeżdżają za 8-mio miesięcznym paszportem
do Warszawy, Drezn, Berlina i wód zagranicznych
dla poratowania zdrowia obywatel Gubernii Grodz.
JW. August Woyniłowicz b. Podkomorzy Pt. No-
wogródz. z żoną Pauliną Woyniłowiczową i synowi-
cą Idalią Woyniłowiczową, takoz z służącemi pod-
danemi Mikołajem Wyżykowskim i Dominikiem Cze-
botarem. (641)